

வாசிப்பு மனிதனைச் சீர்மியம் செய்யும். ஒரு நபிலை நான் அண்மையில் வாசித்தபோது இக்கருத்து எனக்குத் தெளிவாகிற்று. தமிழ் இலக்கியங்களின் ஆக்கத்தில் சிறுகதை என்ற இலக்கிய வடிவம் தோன்றி நீண்ட காலமாகிவிட்டது. உரைநடை இலக்கியம் என்பதால் சிறுகதையைத் தமிழ் அறிந்தவர் எல்லோருமே படிக்க முடியும். சிறுகதையை நாம் படித்து முடித்த பின்னர் அது எம் உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணத்ததைத் தோற்றுவிக்காமலால் அது ஒரு சிறந்த சிறுகதை என்பதை உணரமுடிகிறது. அத்தகைய எண்ணத்ததை அண்மையில் நான் படித்த சிறுகதையைத் தொகுப்பின் மூலம் பற்றினேன். அகில் என்னும் புலம்பெயர்ந்த இளம் எழுத்தாளரின் சிறுகதைத் தொகுப்பு “ஊடுகல் சிதைந்த போது” என்ற பெயரில் 2011ல் வெளியிடப்பட்டது. ஆறு மாதங்களில் இரண்டாவது பதிப்பும் வெளியிடப்பட்டது. இது வாசகரிடையே இச்சிறுகதைத் தொகுப்பின் தவேயை நிறைவு செய்துள்ளது. புலம்பெயர் எழுத்து என்ற நிலையில் மட்டுமன்றி இளம் எழுத்தாளரின் ஆக்கம் என்ற நிலையில் தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகளில் நான் என பார்வையைச் சற்று ஆழமாகவே பதித்தனே. 14 சிறுகதைகள். அவற்றில் இரண்டு 2008ல் எழுதப்பட்டவை. ஒன்று 2009ல் எழுதப்பட்டது. ஒன்பது 2010ல் எழுதப்பட்டவை. இரண்டு 2011ல் எழுதப்பட்டவை. இச்செய்தியதைத் தொகுப்பே பதிவு செய்துள்ளது.

கதைகளைப் பற்றிய அகிலின் கூறிப்பு என பார்வைக்கு ஒரு பரப்பளவைச் சூட்டிக்காட்டியது.

இத்தொகுப்பு சிறப்பாகவழிபதிவுசெய்துள்ளது. அக்கதைகளில் ஒருகதை ‘உறுத்தல்’ எனத்தலைப்பிடப்பட்டகதை. மிகச்சிறப்பாக ஒரு தலைமுறைகாணசீர்மியத்தசைசெய்துள்ளது. அம்மாவைமுதியோர் இல்லத்தில் சேர்க்கஎண்ணியமகன் மனம் மாறும்பாங்கு. ஒரு சிறுமியின் சொற்கள் மகன் மனத்தமைமாற்றும் என்ற நம்பிக்கை. தன்னுடைய கழந்தை தன்னை எவ்வாறு கணிப்பிடுகிறது என்ற தளிவு. அகிலின் மொழிநடை மிக அமைதியாக கழந்தை மொழியில் ஒரு விழிப்புணர்வசை சட்டென ஏற்படுத்துகிறது. பெரியவர்கள் அமைதியாக இருக்கும் போது பிரியா கடைகிறாள்.

“அப்பம்மா! அப்பாவும் அம்மாவும் உங்களையெவ்வாறு வியசான பிறகு நானும் அவையையெவ்வாறு இங்கையெவ்வாறு வந்து சேர்க்க வணும் என்ன?”

இந்தக்களே விமுதியவளான அப்பம்மாவிடம் கடைக்கப்படுகிறது. அது ஒரு நெஞ்சத்தலைவரும் நிலை. மகனின் செயலால் மனம் நொந்த தாயின் நெஞ்சத்தலை உணர்ந்த தாய்மைபண்பு. தந்தையின் செயலால் அவர் வழி நின்று செயற்படுத்த வணும்மா என்ற களேவி. இந்த உணர்வுநிலை ஆசிரியர் சொல்லவந்த செய்தி. ஆனால் அதை அவர் பிரியா என்ற பண்குழந்தையின் எண்ணமாக வெளிப்படுத்தியிருப்பது ஒரு புதிய வாயிலதை திறந்துவிட்டுள்ளது. புலம்பெயர்நாட்டின் வாழ்வியல் மாற்றங்களையென்றாவது தலைமுறையெப்படி அணுக உள்ளது என்பதையும் மரபான தமிழரின் பண்பிட்ட வாழ்வியலையெற்ற தவர்களையெற்றிப்படுத்தப் பண்கையின் தாய்மைக்கணங்கள் தான்துணையெற்றகும் என்பதையும் அகில எண்ணியுள்ளார்.

இதனையெல்லாம் விளக்க ஏனைய கதைகளில் வரும் பண்கையெவ்வாறு சித்தரிப்புகள் சான்றாக உள்ளன. சாமினி விசாலாட்சி சும்னா பரணம் மாமி அம்மா ஆனந்தி கௌரி சசி சாந்தி எனப் பலரகையெவ்வாறு உலாவவிட்டுள்ளார். புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் தமிழர் பண்பாடு மாற்றமடையதையெல்லோரும் எண்ணிக்கையெற்றகையும் இக்காலகட்டத்தில் அகில ஒரு நெறிப்படுத்தலையை தனது சிறுகதைகள் ஊடாகச் செய்துள்ளார். தமிழர் வாழ்வியலில் வீட்டுவாழ்க்கையின் பங்கு எத்தகையது என்பதையென்றும் நினையெப்படுத்துகிறார். சமூகநிலையென்றும் மனவாழ்க்கையையெப்பாதிக்காத ஒரு பயிற்சியையென்றும் மறையெவ்வாறு வணும். இந்த பயிற்சியையெப்பண்கையின் இருவடிவங்களான தாயும் மனவையெவ்வாறு அளிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் என்பதையெவ்வாறு அகில

Written by - முனைவர் மனோன் மணி சண்முகதாஸ் -

Wednesday, 07 May 2014 16:58 - Last Updated Wednesday, 07 May 2014 17:28

உள்ளுறையாக அமர்த்துள்ளார். கட்டுகள் என அவர் கற்றுவது மனை வாழ்க்கையை. புலம்பெயர்ந்து சனெற போதும் மனை ஒன்று தவே என பதை உணர்ந்த தமிழர் அதை அமகைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் அந்த மனையில் வாழும் பண்பட்ட வாழ்க்கையை மறந்து விட்டனர். பண்பட்ட வாழ்க்கை நடமைகளைப் பயிற்றிய பண்பெயர்ந்த பங்கும் ஆண்மையின் இணையும் அகிலின் சிறுகதைகளில் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. கண்மணியும் வளையையும் இதற்கு நல்ல குறியீடுகள். ‘புலம்பெயர் இலக்கியம்’ என்ற புதிய இலக்கியப் பரப்பில் சிறுகதை இலக்கியம் பல பண்பாட்டுப் பதிவுகளைச் செய்துள்ளது. தாயக நினைவுகளையும் புலம்பெயர்நாட்டு வாழ்வையும் காலம் அழித்துவிடாமல் எழுத்தில் பதிவு செய்யும் பணியை மறக்கொண்டவர்களில் அகில ஒருவர் என்ற கணிப்புக்கு அப்பால் அவரைப் பற்றிக் கற்றுவதானால் அது வருமாறு அமையும்.

“தமிழர் பண்பாடு தளம்பும் நிலையை இனம் காட்டும் இளைய எழுத்தாளர்களில் அகிலின் எழுத்து ஒரு புதிய ஆற்றுப்படுத்துதலையும் செய்ய முனைகிறது.”

'பதிவுகளுக்கு' அனுப்பியவர்: editor@tamilauthors.com